

Ted' nadešel úplněk,
od té doby, co
byl hadí král chycen
a během celé té doby nejedl.
V paláci pod řekou Kampou
si začala dělat
královna Sumana starosti.
Vydala se tedy
k šťastnému rybníku
a viděla, že je voda
červená jako krev.
Ted' věděla,
že byl chycen
hadím kouzelníkem.
Ona tedy cestovala do města
a šla přímo
na nádvoří paláce,
kde viděla svého pána,
jak tančí pro zábavu
velkého davu lidí.
Stála ve vzduchu
nahore, plačící a lamentující.
Jak hadí král tancoval,
podíval se vzhůru
a uviděl svoji královnu,
tolik se styděl,
že se vplazil do košíku
a ukryl se.
Legrační! Proč?
Koledoval si o potíže, ne?
Není to tak?
Chtěl být hrdinou, ne?
Bódhisattva,
svatý hadí král.
Proč by se měl stydět
za poslání,
které se snažil naplnit?
Když král viděl,
že had přestal tancovat,
zvolal: „Co se děje?“
Když vzhlédl vzhůru,
také uviděl hadí královnu
vznášející se ve vzduchu.
Užasl nad tím
pohledem a zeptal se:
„Kdo jste, že záříte
jako blesk
nebo zářící hvězda?
Jste bohyně,
vidím, že nejste člověk?“

„Nejsem ani bohyně ani
člověk, velký králi.
Jsem hadí královna,
která sem přišla
s velkým záměrem.“
„Slzy kanou z vašich očí
a zdá se, že jste
plná hněvu.
Řekněte mi dámo,
proč jste sem přišla?“
„Pane, ten had,
který před vámi tancoval
byl zajat nějakým mužem
kvůli zisku.
On je můj pán
a já jsem přišla, abych
požádala o jeho svobodu.“
Král se zeptal:
„Jak mohl tak
vyhublý muž chytit
tak mocného hada?
Řeknete mi hadí královno,
jak se to stalo?“
„Velký králi, tento had
je tak mocný, může spálit
toto město na popel.
Dovolil, aby byl chycen,
aby neporušil slib, který dal.“
„A jak ho ten muž chytil?“
„O půstu
seděl tento had vedle silnice.
Tam ho krotitel hadů chytil.
On je králem 16 000 hadů,
kteří žijí pod řekou Kampou.
Osvobod'te ho,
ó Velký Králi!
Vykupte jeho svobodu
od tohoto muže zlatem,
100 kusy dobytka a vesnicí.
Proved'te tento milosrdný čin,
ó Velký Králi!“
Král souhlasil
s vysvobozením hadího krále.
Obrátil se k bráhmánovi
a řekl mu:
„Vyкупím od vás na
svobodu tohoto hadího krále.
Dám vám šperky,
náušnice a 100 zlatých.
Dám vám nakonec

čalouněný trůn,
navíc 100 kusů dobytka,
dvě manželky,
stejného postavení jako vy,
stejně kasty.“
V Indii si lidé neberou
někoho jiné kasty.
Například bráhmán si vezme
bráhmanku
z kasty bráhmánů.
Protože mají čtyři kasty.
Bráhmáni jsou
nejvyšší kastou v Indii.
A pak je kasta Kshatriyas,
to znamená válečníci.
A pak někteří jsou
jako (Vaishyas) ano,
obchodníci,
vydělávají peníze.
A pak poslední Shudras,
jsou ti, kteří dělají
manuální práci.
Když jsem byla jednou
na břehu řeky Gangy
provádět mojí sadhanu
– meditaci.
Pobývala jsem jeden týden
uprostřed řeky Gangy,
kde byl malý písčiny
ostrov a skály
a vítr mi foukal
do očí všechen ten písek.
Bylo to skvělé místo
k meditaci,
protože jste nikdy nemohli
otevřít oči!
Proto jsem si ten ostrov
k meditaci zvolila.
Na břehu řeky Gangy
byl nějaký svatý muž,
velice známý,
protože předváděl
hodně tapasya, to znamená
mnoho asketických kousků.
Například, že sedíte
v poledne na horkém písku,
kolem vás hoří
12 velkých ohňů
a nemáte nic na sobě,
ani klobouk,

s hořícím ohněm,
který symbolizuje
hořící vášně,
a vy jí odoláváte,
například takto.
Nebo sedíte nazi
v mrazivé noci
a takové věci.
Vše, vše, všechny
asketické věci předváděl.
Všechny ty věci,
kterými chtějí jogíni
předvést sílu vůle
a výdrž, ty dělal.
Nejspíš už zemřel,
tehdy byl už hodně starý.
Slyšela jsem, že byl hodně
svatý, šla jsem mu tam tedy
dělat obecenstvo,
vzala jsem s sebou pro něho
nějaké ovoce,
které pak dal svým žákům.
Řekla jsem tedy:
„Ráda bych tady meditovala,
je to možné?“
On řekl:
„Ano, kdekoli se vám líbí,
všude je svatá půda.“
Uviděla jsem ten ostrov,
jeden z jeho žáků
tam předtím meditoval,
šla jsem se tam tedy podívat.
Ten ostrov byl uprostřed
řeky Gangy.
Bylo to v Rishikesh.
Rishikesh je pro Indy
velice svaté místo.
Mnoho a mnoho
mudrců a svatých
požehnálo půdu Rishikesh
svými svatými chodidly.
Vždy, od pradávna
sem chodili meditovat.
Proto je Rishikesh
pro Indy velice, velice
svatým místem.
Šákjamuni Buddha
tam prý meditoval
chvilí také.
A někteří

známí indičtí učitelé
tam byli také.
Jeden z Mistrů
Metody Quan Yin,
Kirpal Singh z Beas,
tam také šest měsíců
meditoval, předtím, než
vyrazil učit do světa.
Já jsem tam tedy byla také.
Měla jsem na sobě
velice obyčejnou bavlnu,
bílou, jakou nosí
indické ženy.
Je velice zdvořilý
pro Indky,
když si přikryjete záda
a kolena
a je odvážné, když máte
kalhoty nebo takovou tuniku.
Musela jsem se omotat až
potud, aby to bylo v pořádku.
On řekl: „kdekoliv“,
tak jsem šla a navštívila
jsem ten malý ostrov
uprostřed řeky Gangy.
Řeka Ganga
není vždy klidná.
V některých místech
je proud velice, velice silný
a musíte být opatrní.
Není tam vždy loď,
abyste se dostali přes řeku.
Někdy musíte jít pěšky
nebo někdy musíte počkat
do dalšího dne.
Ostrov byl tedy uprostřed
velmi silného proudu.
A mohli jste se tam dostat
jen velmi brzy ráno
a vrátit se velmi pozdě v noci,
kdy je řeka Ganga
velmi mělká, ráno,
podle přílivu a odlivu
řeky Gangy.
Museli jste jít
velmi brzy ráno,
před východem slunce
a vracet se po západu slunce.
A museli jste být opatrní,
když jste šli po kamenech,

protože jste mohli spadnout
do silného proudu
a říci pánovi mája (iluze)
tohoto světa sbohem.
Nicméně, vydala jsem se tam
a týden meditovala.
Vraťme se teď
k té udalosti s bráhmánem,
k mocnému kastovnímu
systému v Indii.
Na břehu řeky Gangy
žil tedy svatý muž
ve své chýši
a mnoho jeho žáků
tam přijíždělo a odjíždělo,
někteří návštěvníci
mu přinášeli vodu.
Měl nějakou obsluhu,
která mu nosila vodu
z řeky Gangy
a vařila pro něho
a takové věci.
A jedna malá holčička,
asi desetiletá
šla pro vodu
do řeky Gangy.
Zrovna jsem vyšla
z jeskyně na tom ostrově,
tak jsem ji viděla, malá
holčička s dvěma velkými
vědry upadla nebo něco.
Spěchala jsem tedy,
abych jí pomohla na nohy,
ale ona mě uhodila!
Uhodila mě
a strkala mě pryč.
Velice mě to překvapilo,
Velice mě to překvapilo,
tak jsem řekla:
„Promiň“.
A pak, když jsem
přišla k Mistrovi,
zeptala jsem se,
co jsem udělala špatně,
překládalo mi to
jiné malé dítě.
Bylo mu sedm,
a byl to kouzelník.
Uměl anglicky
naprosto skvěle.

A tlumočil všechny duchovní termíny, nejen „jak se máš?“ „Už jsi jedl?“ A takové věci. Byl tedy úžasný, protože se učil přímo od anglického učitele, který byl žákem jeho Mistra. On tedy řekl: „Ta dívka byla bráhmanka, je z kasty bráhmanů. Nedotýkejte se jich!“ Zeptala jsem se ho tedy: „Jak poznám, že je bráhmanka, že se jí nemám dotýkat?“ On řekl: „Prostě se nedotýkejte žádného Inda!“ Pomyslela jsem si, že to byla velice moudrá a osvícená rada. Vidíte, je tedy mnoho věcí, které se musíte naučit než odjedete do Indie. Nespěchejte jen tak do Himálají. Kde je horké klima, čím opatrnější jste, tím lepší. Protože vše je shnilé nebo vám může nějaké malá nehygienická věc přivodit nemoc. Proto jsem velmi důkladná co se týče hygieny v kuchyni. Prostě se bojím o zdraví všech. A pamatujte si, pokaždé, když jste na veřejném místě, jste-li nemocní, víte-li, že jste nemocní nebo máte podezření, že jste nemocní, prosím, noste roušku. Nasad'te si roušku, zakryjte si nos a pusu, nejen nos nebo jen pusu, protože jsou propojené. A pokud jste na veřejnosti, může se

vám stát, že na někoho náhodou promluvíte. I když nechcete, zapomenete nebo k vám někdo přijde a začne s vámi mluvit nebo když si berete jídlo ve veřejné kuchyni, vydechujete do jídla pro veřejnost bakterie a nakazíte celou skupinu. Prosím, věnujte tomu pozornost a pamatujte si to a ochraňujte sebe i zdraví a pohodlí ostatních. Protože někdy se jedná o velice běžnou nemoc, ale pro někoho je to velice závažné, protože je jejich odolnost nízká nebo jsou to děti nebo staří lidé. Nejsou tak silní jako vy. Vy tu nemoc zvládnete, ale když ji přenesete na slabšího člověka, stane se pro něho nebo pro ni velmi vážnou. Buďte tedy velice milosrdní a pamatujte si to. Je to trochu nepohodlné nosit roušku, ale stojí to za tu újmu, nemyslíte? (Ano.) Dobrá, pamatujte si to. Já to taky dělám, Jednou jsem to udělala, když jsem jela do Singapuru, byla jsem nějak nastydlá, běžné nachlazení. Měla jsem roušku na celní kontrole, v letadla, všude. A pomáhá to! Bylo to ale velice těžké s dětmi, protože některé děti v Singapuru mě tak milují, tolik mě milují, ale říkala jsem jim, aby se několik dní držely stranou. Ale někdy

si nemohly pomoci, neunesly to. Pobíhaly okolo a stejně mě objímaly. Ale alespoň jsem měla roušku, tak to bylo v pořádku. Dobrá, pomatujte si, vaše členy rodiny, vaše spolupracující musíte vždy chránit. Teď se vrátíme do Benares. Král nabídl bráhmanovi hodně zlatých a stříbrných a ceny a manželky, aby koupil svobodu pro hada. Bráhmán králi odpověděl: Bráhmán králi odpověděl: „Nechci žádné dary, vaše veličenstvo. Ze své vůle hada propustím.“ Vyndal hadího krále z košíku a had se odplížil mezi květiny. A jelikož postoupil utrpení, mohl odložit mohl odložit svoji hadí podobu a zjevil se v podobě krásně oblečeného mladého muže. Jen zatančíte na několik písniček a stanete se mužem! Sumana, hadí královna sešla dolů z nebe a postavila se vedle svého pána. Hadí král se s respektem poklonil králi Ugasenovi: „Velký Králi! Vzdávám vám hold a projevuji vám vděčnost. Teď jsem zase volný a vrátím se do mého paláce.“ „Kde je váš palác, hadí králi? Rád bych ho viděl.“ Hadí král řekl: „Dal jste mi volnost,

velký králi!

Na oplátku

vám já a moji lidé

budeme věrně sloužit.

Pojďte se mnou

do mého království!“

V touze navštívit svět hada

objednal si král

Ugasena kočár,

„připravte královský kočár

a zapřáhněte muly.

Přiveďte slony

v jejich zlaté postroji,

pojedeme navštívit

hadí zemi!“

Bubnovalo se na bubny,

tamburíny zněly,

foukalo se na ulity

a činely řinčely,

když král Ugasena

a hadí král

s velkým doprovodem

opouštěl město.